

Povara florilor

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Particular e studiul meu, dar cine
Mai poate stabili un diagnostic?
De-atâta timp ești totul pentru mine,
Religia asemeni unui gnostic

O definesc. Nu-i doar o ipoteză,
De câte ori verific ești dovada
Că între-apocalipsă și geneză
Exiști doar tu. Ne-acoperă zăpada

Cu stele reci și țurțuri peste humă
De parcă nicio altă primăvară
Nu va veni și nici măcar în glumă
Nu vom simți a florilor povară.

- Te simt, demult, că-mi navighezi prin sânge
Și-n ADN cu litere aldine
Mi-ai scris poeme, inima le strânge
În palma ei, ești totul pentru mine,

O știe ea, iar tu îi simți cadența,
Nu-i necesar s-aducem vreo dovadă,
Să-i acordăm, din timp în timp, clemența
Că-n jur topește oameni de zăpadă.

În iarna asta caldă, nefirească,
Metafora-i când dulce, când amară,
Nu sunt titani ce pot să stăvilească
Iubirea din a florilor povară.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș